

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

"Az Evangélium Istennek hatalma" (Róma 1:16)

VILÁG VILÁGOSSÁGA

Magas állványon nyitott Biblia —
Mögötte szikár gyertyaláng lobog.
Ember sehol.

Ez az Ige. —

Ketten vannak csak:

a Könyv és a Fény —

Akit talán mindenki elhagyott.

Ez az Ige —

Világ végén talán,

Vagy kezdetén,

Úgy érzem most:

Világ végén talán.

Ez az Ige:

Társtalan Fölség, fölséges Magány.

Ki bírja ki?

Poéta nem bírja ki,

Ezt a magányt. —

Csak a Világ Költője,

Ki verseit a végtelenbe írja.

Ez az Ige.

Nem a megszokott kép.

Nincsen gyülekezet.

A családi kör nem üli körül.

Nézd, be szikáran lángol,

Félelmesen világol.

Önmagának örül.

Világok tornyosodtak fel Öléből

S vissza világok hullanak Ölébe.

S nézd: mily magára van:

Még egy szerzetes sem hajol fölébe.

Költő—ha egyszer minden elhagyott,

S nyitott lélekkel magadra maradsz,

Magadra, mint a nyitott Biblia,

Magas polcon és olvasatlanul:

Szövétnek légy, ki ég.

Önmagának elég —

S egyedül lenni Istentől tanul.

Reményik Sándor

FÖLDI BÉKESSÉG
ÉS ISTENI SZERETET

"Az ismeret felfuvalkodottá tesz, a szeretet pedig épít." (Kor. I. 8:1)

I.

Ritkán olvasunk Pál apostol gyülekezetalapítói munkásságának a terjedelméről és bonyolultságáról, pedig apostoli leveleiben sok bajra és gyalogságra mutat rá. A gyülekezetben akkor is volt baj. Nem csoda.

Az első keresztyén gyülekezetek nagy területen szétszórva működtek. Jeruzsálem, Szíria, Kisázsia, Görögország, Róma és a hagyomány szerint Spanyolországban lévő gyülekezetek bajos ügyeivel ő foglalkozott legtöbbit.

Ezeknek a szétszórtnan működő gyülekezeteknek az egyike szíriai, a másika zsidó, a harmadika görög, vagy római származású tagokból állt. Minden csoportnak meg volt a maga népi hagyománya és szokása.

A gyülekezetek műveltségi színvonalja nagy mértékben különbözött. Más volt a jeruzsálemi gyülekezetek tagjainak a kultúrája, más volt a korinthusi gyülekezet élete, más volt a rómaié.

Nyelvükben sem voltak egységek az újszövetségi gyülekezetek. Jeruzsálemben a héber nyelv uralkodott. Antióchiában görögül, Kisáziában görögül-latinul beszéltek. A görög nyelv szerencsére annyira elterjedt volt, hogy Pál apostol minden helyen használhatta ezt a nyelvet. A

köznép, otthon aligha beszélte mindent a görög nyelvet.

Az első század keresztyén gyülekezeinek a tagjai zsidó és különböző pogány vallás gyakorlatából tértek meg. A volt vallásból magukkal hoztak bizonyos szokásokat és hitelveket. Ebben a tekintetben a zsidók első helyen álltak. A zsidókból lett keresztyének magukkal hozták a zsidó tanítás és gyakorlat egy részét. Ezek között a követelések között volt a körülmetélkedés, a szombat megtartása, a disznóhús evésétől való tartózkodás és a zsidó ünnepek megünneplése.

A pogányokból és bálványimádókból lett keresztyének is hoztak magukkal sok olyan szokást, ami a keresztyéni élet zavartalan gyakorlatát akadályozta. Egyik ilyen szokás volt a bálványoknak áldozott húsból való evés. A pogányok nem égették el az egész állatot az oltáron. Amikor ökröt áldoztak, az ökr fejét, belső részeit és lábait ajánlották fel áldozatul, s a hús javát, a "steak"-et megégették a "bálvány tiszteletére". A keresztyénné lett pogányok elvetették ugyan a bálványt, de nem vetették meg a jó sült húst, s közülük egyik-másik részt vett a nagy lakomán. Az ésszerűsítő kifogás úgy hangzott: nem a bálványt tiszteljük, viszont semmi vallásos szempont nem kö-

EVANGÉLIUMI HÍRNÖK
GOSPEL MESSENGER
Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
748 Fordham Rd., Palm Bay, Fla., 32905
Editor — Szerkesztő:
DR. BELA UDVARNOKI
609 Woodridge Drive,
Murfreesboro, North Carolina 27855
Telefon: (919) 398-4646

Second Class Postage Paid at Melbourne,
Fla. and additional mailing office.

Subscription fee: \$5.00 per year
Előfizetés és címváltozás
erre a címre küldendő:
Mrs. Jack Steg
321 Wilbur Court, Palm Bay, Fla. 32905
Tel. 305-723-1397

FONTOS: Címváltozást, kérjük,
jelentsék Mrs. Jack Steg lapkezelőnek.
Lapzárás ideje minden hónap negye-
dike és huszadika. A negyedikén pos-
tázott kézirat a következő hónap else-
jén, a huszadikán postázott kézirat a
következő hónap tizenötödikén jelenik
meg. Sürgős hírek a lap megjelenése
előtt 10 nappal beküldhetők.

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Oh. 44102

veteli meg, hogy a jó falatot veszni hagyjuk. Az a hús nem árt a léleknek, s annak evésétől, vagy nem evésétől nem függ az üdvösség. A léleknek nem árt, a testnek pedig jól!

Ezek a bajok nem apró-cseprő emberi súrlódások voltak, hanem alapvető hitbeli nézeteltérések, amelyek a keresztyén tanítás és hitelvek egészségét veszélyeztették.

II.

A korinthusi gyülekezetben egy közösségen belül jelentkeztek azok a bajok, amelyek nagy térségben, több országban szétszórt gyülekezetekben akadtak. Korinthus kikötőváros volt, ahol sok idegen, külföldi ember megfordult és ahova sok más nemzetiségű egyén letelepedett. Az idegenek magukkal hozták szokásait, kultúrájukat és bálványtiszteelő vallásukat. A korinthusi gyülekezet igen vegyes társaságból állt. A krisztusi hitnek és erkölcsnek sok ellentétes nézetet kellett kiegyensúlyoznia. Ez a gyülekezet okozta a legtöbb bajt és ez a gyülekezet adta a legtöbb munkát Pálnak.

Korinthusban három levél is ment, de csak kettő maradt ránk. (L. Kor.

I. 5:9). A két levél elénk tárja a gyülekezet helyzetét, a bajokat, a bűnöket és a pogányságból maradt káros szokásokat.

Kemény dorgálással, sőt fenyegetéssel, majd bánatos panasszal ír az apostol a korinthusiak élete és magatartása miatt. De az tény, hogy Pál nagyon szerette a korinthusi atyafiakat, hogy a korinthusi gyülekezet minden hibáival együtt az *Úr gyülekezete volt*. A tagok nagy részében a Szent Lélek megkezdte az átalakító és építő munkát, s Pál látta, hogy azok a testvérek már Krisztus kezében vannak, s csak idő kérdése az, hogy mikor vetkőzik le teljesen az ó embert. Pál szemében a korinthusiak szeretetreméltó, gyarló, de jóra törekvő lelki gyermekek voltak. *Szeretetreméltó bűnösök*. Krisztus is így szerette az embereket.

III.

A nagyon is bonyolult gyülekezeti összetétel mellett Korinthusban egy tipikusan korinthusi körülmény is növelte a bajt. A gyülekezetben sok volt a bölcselkedő. Lehetne őket okoskodóknak is nevezni. Görögország a filozófusok hazája volt, a filozófusok pedig a nagy városokban, mint Athén és Korinthus, éltek. A keresztyén gyülekezetben is akadt néhány bölcselkedő tag. Pál apostol megjegyzéseiből tudjuk, hogy a gyülekezet parázs viták helye volt. Vita tárgyát képezték az ünnepnapok, különösen az Úr napja (mai vasárnap). Melyik a *valódi* Úr napja, az első nap, vagy a hetedik?

Ez a vita ma sem nyert befejezést. Az adventisták a szombatot tartják az Úr napjának. Van egy baptista felekezet, a *Hetednapi Baptisták Szövetsége*, amelynek tagjai szintén a szombatot ünneplik, a többi hitelvekben baptisták. Létezik egy "Isten Gyülekezetei" nevű közösség (nem pünkösdi), amely szintén a szombatot tartja meg. Az a tény, hogy ezt a vitát a keresztyének közel kétezer év alatt nem tudták eldönteni, arra biztat, hogy a döntés helyett békét kellene keresni. Amint feladjuk egy-

más kárhoztatását, máris fél döntéshez jutottunk.

Egy másik vita tárgyát képezte a vegyes házasság. Ha az egyik házastárs elfogadja az Úr Jézust mesterének, élhet-e tovább együtt pogány élettársával? Több meggyőződéses gyülekezeti tag, Korinthusban és másutt, úgy vélte, hogy az Isten szerinti együttélés a pogány és a krisztusi között lehetetlenség, s a pogány féltől el kell válni. Hogyan élhet a hívó együtt a hitetlennel? A kérdés nem egészen ésszerűtlen és alapvető.

Feltehető az az eshetőség is — s ebben a feltevésben nincs semmi rosszmájúság —, hogy egyik-másik férj vagy feleség, akinek a házassága nem volt szerencsésnek nevezhető, ekként akart (még hozzá az Úrra hivatkozással) megszabadulni a házasság kötelékétől.

Pál apostol döntése ebben a kérdésben egyszerű és érthető: a házasság akkor is érvényes, ha az egyik fél megtér, a másik nem. Isten "szent"-nek tartja ezt a házasságot is. Az Írás szava úgy hangzik: "Mert meg van szentelve a hitetlen férj az ő feleségében és meg van szentelve a hitetlen asszony az ő férjében, mert különben a ti gyermekeitek tisztátalanok volnának, most pedig szentek." (Kor. I. 7:14)

Ezt a verset a gyermekkeresztelők ma úgy magyarázzák, hogy az egyháztagok gyermekei szentek, s meg lehet, sőt meg kell keresztelni őket. Hogy a hitetlen házastársat, aki az idézett vers szerint szintén "szent", miért nem szabad és kell megkeresztelni, arról a gyermekkeresztelő teológusok hallgatnak.

Pál is csak ember volt. Ha tudta volna, hogy írásait félremagyarázzák és a biblia nyílt tanításával nem egyező szertartás gyakorlására fogják használni, bizonyára többet írt volna. Az Írás szavait félre lehet magyarázni, vagy ha ez már lehetetlennek tűnik, akkor meg lehet törni.

A bálvány áldozatokkal járó lakomákban való részvétel dolgában Pál azt mondja, mai nyelvezetben: Csak egy Isten van, a bálvány nem

Az Irodalmi Napon kérdezzük meg barátainkat, testvéreinket és ismerőseinket, hogy járatják-e az Evangéliumi Hírnököt?

MAGYAR IRODALMI NAP

November 2.

Isten, akár áldozunk neki, akár nem. Az evésben nincs bűn, de a társadalmi együttlétben van káros, félrevezető példa. Az erős, akinek a bálvány-lakoma nem árt, ne ártson a gyengének, aki úgy látja, hogy az, aki együtt eszik a bálványimádókkal azon a ceremónális lakomán, egy a bálványimádóval.

IV.

Íme a bölcselkedés néhány példája. A bölcselkedés az ész dolga és a krisztusi életben nem teremt tiszta helyzetet és nem termel mindig jót. A sok szakadás és éles vita a krisztusiak közösségében a bölcselkedés szabadra eresztésének az eredménye.

Amire az Úr népének szüksége van az a szeretet! — mondja Pál. Az ismeret felfúj, a szeretet épít. Az ismeret részekre oszt, a szeretet összeköt. Miért van Amerikában legalább 17 baptista szövetség? Nem azért, mert túlteng a szeretet, hanem azért, mert túlteng a bölcselkedés és az ítélkezés.

Milyen szeretetről szól Pál? Az isteni szeretetről. Ez a szeretet pedig nem érzelemnyilvánítás, nem érzékösség, hanem isteni erő. Ez az erő — Kor. I. 13. rész szerint — képessé teszi az embert negatív módon, hogy minden bántalmat kiálljon, minden sérelmet eltűrjön. Akiben ez az erő van, annak nem árthat senki. Ez az erő pozitív oldalon alkalmassá teszi az embert minden jóra: a megbocsátásra, az ellenség és ellenfél szeretésére, a jótéteményre.

Ez a szeretet az, ami az Úr népét összetartja és az Úr munkáját fenntartja!

Bölcsesség, vagy szeretet? Mindkettő szükséges, de a legnagyobb a szeretet.

U. B.

Amíg bűnök hada a szívben szendereg, Minden hiába —, hiába emberek!... Hiába addig — jaj — hiába minden, Míg a szívekből hiányzik az Isten!...

Hontvári Sz. L.

Remembered Quote: "No matter how small your vocabulary is, it's plenty big enough to let you say something you'll regret later."

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség minden évben megemlékezik a magyar baptista irodalomról. Ezen a napon szívesen adakozunk irodalmunk ügyének előmozdítására és megtiszteljük azokat, akik viselik az irodalmi munka terhét.

Érdemes megállni néhány szóra, és számba venni, miben áll jelenleg a mi irodalmunk.

Mindenekelőtt gondoljunk az *Evangéliumi Hírnök*-re. Ez a kéthetenként megjelenő folyóiratunk angol és magyar nyelven közöl buzdító, lelki tartalmú cikkeket, híradásokat, elmélkedéseket. A lap eljut azokhoz a magyar családokhoz, akik távol élnek a magyar nyelvű gyülekezetektől. A lap az egyik legfontosabb összekötő kapocs az Amerikai Magyar Baptista Szövetség tagjai között.

Eljut ez a mi kedves lapunk a távoli országokban élő magyarokhoz is: Ausztráliába, Brazíliába, Argentínába, Németországba, Jugoszláviába, Magyarországra, stb. Speciális adományok lehetővé teszik, hogy tiszteletpéldányokat küldjünk belőle olyan tekintélyes személyeknek, akik szolgálatot tudnak tenni a magyar baptista misszióknak.

Szeretnénk megvalósítani, hogy olyan öreg és beteg testvéreinknek is küldhessünk tiszteletpéldányt, akik nem képesek megfizetni a lap csekély előfizetését. Erre a célra is nagy segítség, ha adakozunk a magyar irodalomra és a lap fenntartására.

Jelenleg a lap fenntartása évi 5400 dollárba kerül. Ebből az előfizetések 2000 dollárt fedeznek. Adományokra nagy szükség van.

Szeretnénk egy mondatban megemlékezni a lap hűséges szerkesztőjéről, aki hosszú évek óta látja el ezt a nehéz feladatot nagy szorgalommal és kitartással. Dr. Udvarnoki Béla testvérünk hozzáértő munkája nagyban emelte a lap színvonalát mind tartalommal, mind stílusban. Kérjük Mennyei Atyánkat, hogy adjon neki egészséget és erőt a további munkára.

A másik fontos irodalmi termékünk a *Bibliamagyarázó*. Ez negyed-

évenként 300 példányban jelenik meg. Az évi előállítás 1100 dollárba kerül; az előfizetés 800 dollárt fedez. A *Magyarázó* írói leginkább lelkipásztorok, részben még aktív szolgálatban, részben már nyugdíjban. Munkájukért szerény tiszteletdíjat kapnak. Ez nem fedezi azt a sok fáradságot, amit a magyarázatok megírása jelent. A kéziratokat Szabadi Gusztáv detroiti lelkipásztor tv. rendezi sajtó alá és Mary Steg adja postára. Ő nemcsak az Irodalmi Bizottságnak, hanem a Szövetségnek is pénztárosa. Levelezést és előfizetéseket hozzá irányítsunk.

Ennél a pontnál emlékezzünk meg Szász János testvérünkről, aki évtizedeken keresztül az amerikai magyar baptista irodalom pénztárosa és az *Evangéliumi Hírnök* lapkezelője volt.

Vannak nem hivatalos kiadványok is, melyek azonban értékes hozzájárulást jelentenek a magyar baptista irodalomhoz. Vajda Pál testvér Torontóban kiad egy sokszorosított lapot havonta. A címe: *Örömhír*. — Somogyi Gáborné testvér ugyancsak kiadja a maga jólszerkesztett kis havi lapját *Ismeretlen Birodalom* címen. Mindkét sokszorosított lap hasznos elmélkedéseket, vallásos verseket, híreket, építő cikkeket tartalmaz.

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség összetartó erői a következők: a magyar baptista irodalom, az évi konferenciák, a ramai (Kanada) Magyar Tábor, a Palm Bay-i Bethesda Otthon.

Szeressük és támogassuk azt, ami összetart bennünket.

Adományainkat az irodalom támogatására küldjük a következő címre:

Mrs. Jack Steg
321 Wilbur Court
Palm Bay, Fla. 32905

Haraszti Sándor
a Misszió-Irodalmi Bizottság
elnöke

A lelkiismeret az a halk, kis hang, amitől kisebbnek érzed magad.

A LÉLEK MOZGALMA AMERIKÁBAN

Az amerikai vallásos lapok az utóbbi hónapokban igen sokat írnak az ún. "Charismatic Movement"-ről. A "charisma" a Szent Lélek ajándéka. A *Christian Century* című jelentős és saját kijelentése szerint liberális vallásos hetilap szeptember 27-i számát a "Charismatic Movement" ismertetésére szánta.

Négy cikket közöl baptista, episzkopális, methodista és pünkösdi szerző írásából. Az egyik cikk (a baptista Dr. Mills tollából) a nyelveken szólásról, "glossalalia"-ról értekezik, a másik egy episzkopális lelkész jelentését tartalmazza, akinek a gyülekezetében imaórákat tartanak a Szent Lélek áldásaiért. A harmadik egy dél-amerikai methodista lelkész írása, a negyedik egy pünkösdi gyülekezethez tartozó egyetemi hallgató (a Yale Egyetemen a doktori címért tanul) cikke.

Nemrégiben mi is foglalkoztunk a katolikus egyház keretén belül tapasztalható pünkösdi mozgalommal. (Lásd V. E. H. augusztus 1-i számát) Újabb írásunkra az késztet, hogy amikor nem konzervatív vallásos lapok felfigyelnek erre az új mozgalomra, akkor nekünk, akik hiszünk a Szentírásban, mint Isten kinyilatkoztatott ígében, sem szabad észrevétlenül hagynunk ezt az új lelki jelenséget. Amint írunk, az nem a mi véleményünk. Ez a cikk tudósítás.

Az új charizmatikus mozgalomnak a különlegessége az, hogy nem a pünkösdi gyülekezetekben megy végbe. Minden keresztyén felekezet egyik-másikában jelentkezik a charizmatikus gyakorlat. A dél-amerikai methodista tudósító, *Emilio Castro* írja: "Brazíliában többszáz methodista, baptista és presbyteriánus gyülekezet vallja magát 'pünkösdiinek', ámbár nem tartozik a pünkösdi felekezethez." A katolikus egyházban helyi gyülekezeteken belül pünkösdi csoportok vannak. A Washington állami *Seattle* városban a Szt. Lukács episzkopális gyülekezet lelkésze, *Dennis J. Bennett* rendszeres imaórákat tart a Szent Lélek ajándékaiért.

Bennett lelképásztor idézi Krisztus rendelkezését: "...el ne menje-

nek Jeruzsálemből, hanem várják be az Atyának ígését... és vesztek erőt, minekutána a Szent Lélek eljő reátok." (Ap cs. 1:4, 8.) Majd hozzátézi: az apostoloknak szükségük volt az erőre, kik vagyunk mi, hogy az erőt nélkülözhetnénk?

A Szent Lélek ajándékai között találunk, amint a cikkek írják, *lelki eleveniséget és az imában való örömet*. Bennett, az episzkopális lelkész megállapítja, hogy "Kár magunkat abban a hitben ringatni, hogy a keresztyén gyülekezeteket sokáig fenn lehet tartani olyan tagokkal, akik nem adták át magukat teljesen az Úrnak." A charizmatikus mozgalom élesen rávilágít a nagy hiányra a keresztyén egyházakban és gyülekezetekben. A hiány: lelki elevenesség és elkötelezettség. Más szóval, a Szent Lélek ajándéka. Liturgia, szabály, dogma, lelki koporsó-dísz, ha az egyházak halottak.

Külön cikk foglalkozik a *Christian Century* szeptember 27-i számában a nyelveken szólással. (Görögül: *glossalalia*. *Glossa*=nyelv, *lalia*=beszéd. A *lalia* ige formája *laleo*=beszélek.) A cikket egy baptista tanár, Dr. Watson E. Mills írta. Megállapítja a cikkíró, hogy a nyelveken szólás ténye, akárhogyan is magyarázzuk, bent van az Újszövetségben. Az a nyíltság, amellyel Pál apostol rámutat a nyelveken szólás adományával való visszaélésekre, igazolja az ajándék valódiságát. Dr. Mills idézi Pál apostolt, aki saját tapasztalatáról ekképpen ír: "Hálát adok az én Istenemnek, hogy mindnyájatoknál inkább tudok nyelveken szólani." (Kor. I. 14:18.) Egy másik cikk idézi Szent Ágostont, aki ezt írta: "Elvárhatjuk az új tagoktól, a megtértektől, hogy nyelveken szóljanak."

Hogy a "glossalalia" mennyire elterjedt az Egyesült Államokban a pünkösdi gyülekezeteken kívül, igazolja az, hogy egy vallásos társulat, a *Full Gospel Businessman's Fellowship International* lapot ad ki a nyelveken szólás terjesztésére *Logos* címen 80,000 példányban. (A bibliában a "logos" igének találjuk.) Egy pszichológus a Kaliforniai Egyetemen kikérdezett 350 nyelveken szóló

egyént, s úgy találta, hogy a kérdezettek többsége episzkopális, baptista és presbyteriánus volt.

Hogy a glossalalia használatával, tanításával és magyarázatával nagy körültekintéssel és elővigyázatossággal kell eljárunk, arra figyelmeztet az a tény, hogy a nyelveken szólás nem kizárólag keresztyén gyakorlat. Nem-keresztyén, közel-keleti próféták és vallásalapítók is gyakorolták.

Egy harmadik ajándék (charizma) a gyógyító erő. Ezt az ajándékot, vagy erőt Angliában a bevett anglikán egyházban több lelkész használja és az ima által való gyógyítást gyakorolja.

Az egyik író rámutat egy jelenségre, amiről eddig nem sokat olvastunk. A pünkösdi gyülekezetek erről nem szívesen adnak hírt. A jelenség az, hogy a másod- és harmadgenerációs pünkösdi tagok kezdik elhagyni gyülekezeteiket. Ez az oka annak, hogy sok legyengült, "vérszegény" pünkösdi gyülekezetet találunk. Mi ennek a gyengülésnek az oka? Alighanem az, hogy még a pünkösdi rendszer is lehet *formaság* a Lélek ereje nélkül. A Lélek erejének a birtoklása pedig nem a pünkösdi gyülekezetek kiváltsága.

A mi megjegyzésünk ez: Ahol a Lélek ereje működik, ott felekezetre való tekintet nélkül erő van. A Lélek ereje valóság és ez mindenki rendelkezésére áll. Ez az ajándék a krisztusi mozgalom ereje.

A Lélek adománya olyan ajándék, amivel nem dicsekedni, vagy kérkedni, hanem azt azonnal használni kell. Az ajándékot nem magunkért, hanem másokért kapjuk.

Mi baptisták járjunk nyitott szemmel és elmével s vizsgáljuk az Írásokat, kövessük a Lélek irányítását. Isten Szent Lelke nem téved, s életünk hithajóját biztos kézzel az örök kikötőbe kormányozza. U. B.

Jóért gonosszal fizetni — ördögi;
Gonoszért gonosszal fizetni — állati;
Jóért jóval fizetni — emberi;
Gonoszért jóval fizetni — isteni.

(Bethesda gyülekezeti értesítő)

NŐK ROVATA

Rovatvezető: SZERENCZY JÓZSEF NÉ

Női konf. elnök: Petre Gáborné

Alelnök: Tatter Vilmosné

Pénztáros: Kish Ernőné

Jegyző: Forrás Edéné

Krisztusi jellemvonások életünkben

KOLOSSÉ 2:6.

Pál apostol a fent idézett rész első versében, hűségéről tesz bizonyosságot s úgy írja, hogy tusakodik a kolossébeliekért és a Laodiceában lévőkéért, s bár személyesen nem ismerik őt, kéri fogadják szeretettel intelmeit. "Amiképpen vettétek a Krisztus Jézust, aképpen járjatok Őbenne."

Magam is ezt teszem; könyörgök azokért, akiknek bizonyosságot teszek — akár írásban, akár személyesen —, mert úgy érzem, hogy az a szeretet, melyet Isten kegyelméből kisugároz hívő lelkem, nem tér üresen vissza. Megtermi gyümölcsét az örökéletre és ott látom majd azokat, akikért most tusakodom, akiket ismeretlenül is szeretek, akikkel szemben most e sorokon át kötelességet teljesítek, midőn az Uramtól kapott gondolatokat közkinccsá teszem.

Szeretném azokat a jellemvonásokat felemlíteni, amelyek kifejlődtek lelkeinkben hívő életünkben. Mert ami testünkben a gerinc, ugyanaz egyéniségünkben a jellem. Gerincünkre épült fel fizikai testünk, jellemünkre épül lelki életünk, egész egyéniségünk, a múlthatatlan és romolthatatlan "test". A jellemes ember igen értékes egyéniség, még ha csak névleges keresztyén, akkor is, de sajnos nem Isten dicsőségét szolgálja életével.

Köszöntelek

Köszöntelek szívemhez simuló halk

Megértő társam, te méla ősz,

Látod kopár és kihalt köröttünk minden,
Barnult lombokról levél esőz.

Te nem tudod, hogy sorsunk mostoha

És komor, mint éjbe hasító vészharang,

Te nem tudod, hogy lebukóban

Van már a fényes nyári Nap.

Utolsó fénye amíg megtörik

A sápadt, méla georginákon,

Köszöntő szavam szálljon át Hozzád

Megértő hangú szelíd barátom, Jézusom!

Somogyi Béláné, sz. Kárász Izabella

A krisztusi jellemmel bíró egyén életének gyümölcsei nemesek, mivel beoltattak Jézus Krisztusba. Szelíd-sége és alázata Belőle táplálkozik. Egyenes, nyílt, őszinte. Nincsenek hátsó gondolatai. Ha hibádat észreveszi, csak veled közli, szemedbe mondja segítő szándékkal, nem hízeleg, nem alakoskodik. Mások előtt csak jótulajdonságaidról beszél. Nem ígér neked "fűt-fát" — mind mondani szokás — ámde, ha szükséged lesz rá, számíthatsz a segítségére. Megbízható. Rábízhatod magadat, titkodat, vagyonodat, mindenedet, nem fog megcsalni, nem él vissza bizalmaddal. Nem használja ki szorult helyzetet a maga hasznára, de megajándékoz segítségével, együttérzésével. Erre készíti őt nagy-lelkűsége.

Aki nagy-lelkű, az türelemmel viseltetik mások gyöngéje iránt, megsértheted, nem sért vissza, rosszat mondhat róla, ő dicsérni fog téged és ha kell, minden áldozatra kész érted. Szívesen fárad jutalom és elismerés reménye nélkül, mert az boldogítja, ha másnak örömet szerezhet. Együttérző lelke mindig talál vigasztaló szót számodra. Veled szomorkodik, örömdben is őszintén osztozik — bár ez nehezebb —, de ez mutatja jelleme igazi nemességét.

A szerénység nem ismeri a nagyra-vágyást, az önteltséget, a gőgöt, nem beképzelt. Nem dicsekszik múltjával, értékeit, képességeit nem fitogtatja, nem pályázik mások dicséretére, igényeit alárendeli az adott körülményeknek, s bírja a megelégedés boldogságát. Szolgálatát önzetlenül végzi, hálás a kapott erőért, mellyel mások javát és Isten dicsőségét szolgálja.

Nagyon fontos jellemvonás az erkölcsösség, mert aki testét, lelkét Isten tulajdonának tartja, annak érzései tiszták, folt nélküliek. Nem azért nem tesz rosszat, mert látják az emberek, hanem méltatlannak tartja önmagához. Nem csupán szavaira, de gondolatai tisztaságára is

vigyáz. Nem őrizget titkos szenvedélyeket, s mivel szereti Istent, gyűlöli a bűnt.

Igen hasznos a bátorság is. Mindenhez bátorság kell, a bűnbeismeréshez, a bizonyágtételhez, az igazság megvallásához és az áldozathozatalhoz egyaránt. Küzdelmek között élünk, bátorság nélkül nem tudunk megállni, de a félelem rossz tanácsadó. Aki hisz, az nem fél a gonosztól, tudja, hogy angyalok seregei küzdenek értünk. Dicsőség érte Istennek!

A kedvesség igen rokonszenves jellemvonás. Nem zord, nem rideg, jelenléte mindig oázist, napsugaras hangulatot ébreszt. Jókedvvel éli napjait, sohasem a bajokra néz, hanem azokon túl a gondviselő Istenre. Tudja, hogy az élet szép és élni jó, csak az emberekben lévő sántáni gonoszság szennyezi be azt. Ezért a bűnnel nem alkuszik soha. Mert a földi boldogságunk úgy alakul, milyen kapcsolatunk van Istennel, mennyi erőt tudunk átvenni vágyaink megfékezésére. A ki nem elégíthető vágyak és az el nem ért célok kedvetlenséget, keserűséget okoznak. A megelégedés pedig vidámságot, életkedvet, boldogságot nyújt azoknak, akik Isten áldásaként elnyerték azt.

Dorkás asszony

KEVÉS OLYAN LEHANGOLÓ LÁTVÁNY VAN, mint a jobb időket látott, de elhanyagolt, roskadozó ház, vagy mint egy gazdaságban a gondozatlan, rozsdásodó, drága gépi felszerelés. Az ilyesmi mind annak a jele, hogy gazdája nem törődik vele. Ennél is szomorúbb azonban azt látni, amikor valaki paragon hagyja képességeit és erejét. Ez a bűn olyan, mint a rozsdá, ami előbb-utóbb megessi testét-lelkét annak, aki Istentől kapott ajándékát nem kamatoztatja. Sok élet szinte sugározza magáról, hogy a megszegett parancsolatok tárháza. A Krisztus szolgálatára szentelt élet soha nem lesz céltalan, meddő és paragon heverő. És ha Neki szentelt életet élünk, bűneinkre is van megoldás. "Arany és ezüstkinceseket rozsdá fogta meg: rozsdájuk bizonyosság lesz ellenetek és mint tűz emészti testeteket." (Jakab 5:3.)

"Vigyázzatok és imádkozzatok!"

B. L.

Misszió mezőkről...

Kautz Ödönné testvérünk és leányai őszinte köszönetüket küldik lapunkon keresztül a magyar baptista testvéreknek a sok szívből jövő részvét-nyilvánításért, a Szövetség nevében küldött virágcsokorért és az emléktiszteleten való szövetségi képviselőletért.

NEW YORK

A New York-i gyülekezetben a nyári hónapok alatt sem szünetelt a lelki munka. Sokan hagyták el New Yorkot, hogy szabadságidejüket vidéken töltsék, de nem egyszerre mentek el; így a lelki munka nem szünetelt a nyári hónapokban sem.

Konvenció. Több család alig várta a júliust, mégis megvárták szabadságuk kivételével a konvenciót. Még olyan eset is volt, hogy szabadságútljukra felpakolva érkeztek Bridgeportra a konvencióra és onnan folytatták útjukat tovább a konvenció befejeztével, szabadságidejük töltésének színhelyére.

Misszió-nap. Július 16-án magyar missziónapot tartottunk. Előadó volt Laczkovszky János Budapestről, a Magyarországi Baptista Szövetség elnöke. Nevezett testvérünk úgy reggel, mint este szolgált az Igével. Reggel Balla György tv., a gyülekezet volt prédikátora tolmácsolta angolra. Reggel az énekhar, este a zenekar működött közre; közben szavaltatok, bizonyágtételek hangzottak el. Az estére érkezett vendégek között volt Tresánszky Vilmosné, aki szólóénekével örvendeztette meg a jelenlévőket. E nap igen áldásos volt. Nagy távolságokról jöttek be testvéreink, többen 100 mile-os távolságról is.

Menyegző. Augusztus 26-án, szombaton menyegzői ünnepélyünk volt. Mátrai Enikő testvérnőnk ment férjhez Paasch Mihály testvérhez. A menyasszony három éves korában jött Amerikába, a vőlegény itt született. A menyegző magyarországi szokás szerint ment végbe, mert az egybekelési szertartás után, az egész gyülekezet részvételével, szeretetvendégség volt; utána szép műsor fejezte be az egybekelési ünnepélyt.

Alámerítés. Szeptember 3-án alámerítési ünnepélyünk volt. Egy fiatalember és egy fiatal leány (mindkettő Romániából) követte az Urat a hullámsírba. A szép számú közönség előtt Fülöp Árpád tv. hirdette az Igét, majd alámerítette a két fehér ruhást. Közben ének- és zeneszámok, költemények hangzottak el; végül pedig Tóth György, Bánkuti Lajos gyűl. vén testvérek és Fülöp tv. kézrátétellel kértek áldást az új tagokra.

Mindenekért az Úré a dicsőség.

New York-i Figyelő

BRIDGEPORT

Silliman Memorial Church. Augusztus 20-án a gyülekezet egyik "fia" Binkiwitz János testvér hirdette az ígét a szabadságon levő prédikátor, David O. Lindsay helyett. Binkiwitz testvér a New York állambeli Odessa városban az ottani egyik gyülekezet lelkipásztora. Nevezett testvérünk néhai Csizmár János testvér unokája. A bridgeporti gyülekezet Csizmár testvér otthonában kezdődött.

A gyülekezet ifjúsága aug. 20-án du. 2 órakor a Seaside Parkban evangélizált. (E lap szerkesztője emlékszik rá, hogy Bridgeporton tartott a gyülekezet szabadtéri istentiszteleteket ezelőtt majdnem ötven évvel. Az utcai igehirdetés akkor magyar nyelven hangzott, ma az evangélium angol nyelven hangzik. A nyelv más, de a szellem és a lelkesedés ugyanaz.)

SAO PAULO, BRAZÍLIA

Szeptember hó első vasárnapján ajánlották fel az Úr dicsőségére az új villanyorgonát az itteni magyar gyülekezetben. A gyülekezet részére ez az alkalom nagy örömet jelentett. Régóta kívántak már a gyülekezet tagjai egy ilyen hangszert. Áldozatba került, de az áldozattal és az orgona hangjával az Urat dicsőítjük és neki adunk hálát.

Szeptember 4-én temettük el Gáll János testvérünk tetemét. Gáll testvér több éven át volt tagja gyüleke-

zetünknek. Gyászolják: neje, leánya és veje, valamint fia és menyje, unokái és a nagyszámú rokonság. A nagy számban megjelent gyászoló testvérek előtt alulírott hirdette az élet ígét és kérte Isten vigasztaló kegyelmét.

Úgy az anyagyülekezetben, mint a misszió-állomásokon rendesen halad a munka és reméljük, hogy a magvetés után rövidesen lesz aratás. Ha keresztyéni életünk nem is olyan tökéletes, mint szeretnénk, mégis hálát adunk az Úrnak, hogy vannak hűséges, igyekvő testvéreink, akik őszinte szívvel szolgálják az Urat.

Nagy István, lelkipásztor

Adsz elég kegyelmet?

*Fel-felcsillan az ősi vágy
a reményem láthatárán,
hogy szíved megadja magát
és hozzám jön mint a bárány.*

*Kérésem a szentelt élet,
ahogy azt én fogalmazom
Krisztustól való elmélet,
nem változtatok én azon.*

*Néha már előre sírok,
hogy el ne rontsam valahol!
Te a jövőt mindig bírod,
a lelkem ha sír, ha dalol.*

*Szent élet az ideálom,
Amit kezdettől is kérek!
Minden erőm erre szánom,
Mégis naponta letérek...*

*De hogyha Te meghallgatnál,
Akkor Veled elérhetném!
Sírok az írott szavaknál
s állok a szent szövegeknél.*

*Ugye elhozod a napot
s adsz elég kegyelmet hozzá?
S meg lesz mind, amit akarok!
— Futásomat felfokozná...!*

Belényesi István

A legjobb prédikátor a szív.
A legjobb tanító az idő.
A legjobb könyv a biblia.
A legjobb barát, Isten.

THE MYSTERIES OF GOD

"MORE LIGHT ON THE HOSPITAL BOAT"

(In two parts)

To build a boat.

By Alec Kerfoot

The river stretched away, deep, red-brown under the scorching afternoon sun. A brilliant line of jungle-green fringed the far shore, about a mile away. Towering trees rose above a leafy mid layer; below, the steaming, fern-choked floor. People live in that jungle—fruit growers, river traders and half-civilized tribal hunters. Not far from the river are open plains on which cattle ranchers graze their herds in semi-isolation.

I stood on a bank overlooking the mighty Rio Mamoré, a tributary of the Amazon. It runs north through the sparsely settled East of Bolivia. To the people of this area the river is highway, railway and source of food. Below me at the river's edge a cluster of awkward, flat-bottomed, wooden craft swung with the current. Mostly unpainted, old, and sitting lopsided in the water, their waterworthiness looked, at best, doubtful. These haul fuel, heavy equipment, trucks and people to towns along the river.

As I watched, a similar craft rounded the bend and approached quickly. It swung toward the shore with its belching, single cylinder diesel hammering as it pushed into the current. A little dug-out canoe bounced in the frothy, chocolate-coloured wake churned up by the screw.

River boat and aircraft constitute the only means of travel to Trinidad, a thriving,

little, frontier city lying about ten miles distant on the plains. For three days John Cserepka and I had waited in Cochabamba for the weather to clear before flying here. Now we were ready to discuss the construction of a 'floating clinic' with a boat-builder who had a shop not far away.

Our floating clinic was a dream conceived by the Cserepkas out of eight years of close association with the Chapare jungle. They knew hundreds of people living along the river for whom there was no medical service. Often, by the time a sick or injured person reached a hospital, it was too late. More simply stayed home, suffered through an illness, or just died. The most elementary principles of health and sanitation were unknown. Tuberculosis, snakebite, malaria, yellow fever, and a deadly, but as yet unidentified disease were prevalent throughout the area. The need was there. Now the funds were available and it was time to make the dream a reality.

I walked down to one of the larger boats.

"... Of course you can come on board ... from the Southern Cross Radio, you say? We listen all the time. It's one of the few stations that can be heard down here along the river."

All over Bolivia the mere mention that I was engineer of the Southern Cross has brought out the welcome mat.

"What are you doing here? Going to build another station?"

These people don't pronounce the final

"s" on words and their Spanish was difficult for me to understand at first.

"Not a station, no. I want to learn about river boats. We are building a floating clinic to serve the people from here up river."

I explained the idea and asked questions about kinds of wood, motors, gear ratios, fuel consumption, and the problems of river navigation. By nature the river people are most friendly, but on hearing that we wanted to provide a medical service they volunteered a whole wealth of information. The Bolivian Government, they informed us, had obtained several launches to be staffed by medical people; but these would operate further down river. Particulars with respect to boat construction followed next.

"It should have a flat bottom and square bow so it won't wedge into the mud bars ... the motor must be diesel, burns less fuel! ... should be simple, no service stations, you know, on the river."

Then, "... Can we get spare parts? ... electricity, x-ray, radio communications, surgery room, vibration, contracts, ... an outboard powered ambulance."

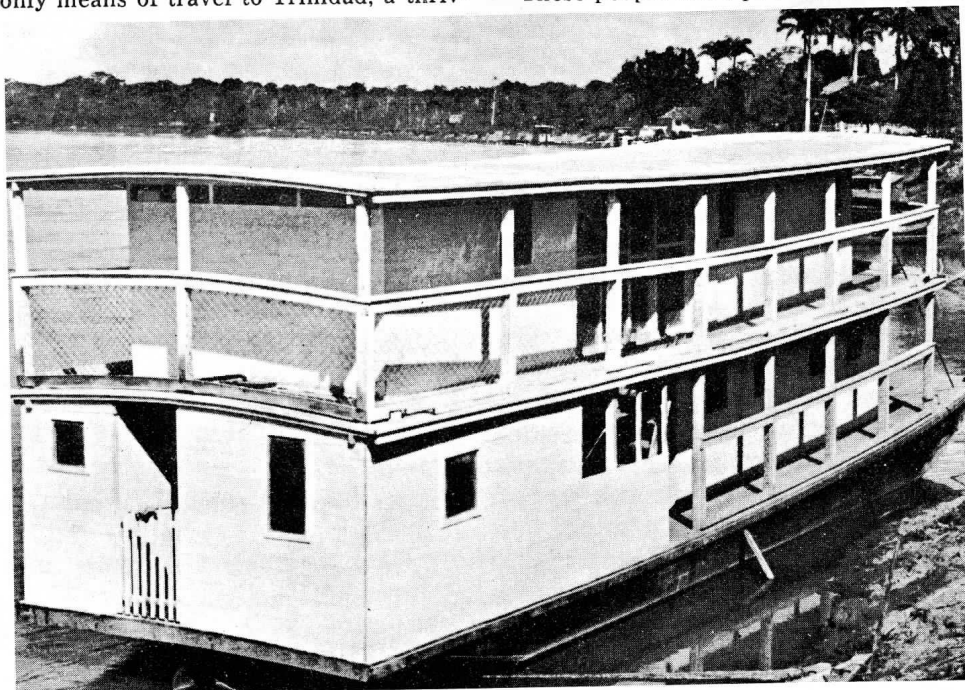
Finally ... "How much will it cost to ... and estimates.

Since then my part in the project has been far from the river, boats and the river people. Much of our equipment has been imported, and most of our problems have had some relation to importation ... legalized invoices, partial shipments, rates of duty, no liberations, insurance and forwarding ... and many more not so interesting, but essential details.

Shortly before we left Bolivia a very abbreviated radio message arrived from the boat builder: "I need a tank." (Centurion, do you suppose, or a glass one for piranha fish?) We didn't know. But like the many other problems, that one too was eventually sorted out.

My work on the boat was merely preliminary. The real work will just be starting. For those who follow on — the Taylors, the Bolivian nurse and the pilot of the boat — heat, flies and snakes will be the constant companions. Yet I know that these who serve will be attended by the continual prayers of the many people in Canada who have supported this project from the start. And I'm sure that the river people will soon come to trust and respect the doctor and nurses who treat their illnesses in the name of the Great Physician.

(This article is from *The Enterprise*, a publication of the Canadian Baptist Overseas Mission Board, June 1972 issue. Thanks to Frank Schaffer for sharing with us.)

Five Meditations on the 103rd Psalm

I. (Verses 1-4)

"Bless the Lord, O my soul and all that is within me, bless His holy name! Bless the Lord o my soul and forget not all his benefits, who forgives all your iniquity, who heals all your diseases, who redeems your life from the Pit, who crowns you with steadfast love and mercy."

Bless the Lord, O my soul. Tell all the good things, sing all the praises you can, o my soul. So spoke David to his own self. No one can inspire a man as well as himself. And no inspiration is as effective as the self inspiration. It means that a man meditates about the goodness of the Lord, thinks about his own state and counts the Lord's blessings one by one — and is ready to open his lips for praise.

This praise of the Lord, of which David is speaking, is not a public praise, a public worship: it is an individual recognition what the Lord has done and it is a private personal thanksgiving. This is the purest worship we can think of: no formality, no superficial utterance of religious phrases, no lip service, and no hypocrisy. One who inspires him-

self, checks himself — one does not want to dilute himself knowingly.

David calls on all of his energy and capacity: *"Soul and all within me"* to praise the Lord. Worshipping and praising the Lord are solemn tasks that require all ability we have. Half hearted praise, shallow homage, hurried adoration point to a disrespectful soul and in such spiritual atmosphere there is definite harm done to the soul and insult committed against God. Full worship demands the whole man.

There are at least two reasons why we should praise the Lord and bless His holy name. One is the *"benefit"* that He has bestowed upon us.

Benefit — is a rich and beautiful word, it means *good deed*. In our context we discover two ways by which the *"benefit"* of the Lord is working: one is that God's gift is good, it is a blessing, the other that is working for our own good.

When we are so prone to remember evil deeds, setback — we should seek to do the more blessed thing: remembering the good deeds of God. Not only remembering: but

keeping a record of them — counting them.

The other reason for remembering God's benefit is psychological. It gives us a brighter, healthier outlook on life. When we count the benefits, we will have no time left to remember the setbacks. When we praise God for the many good deeds, we shall find less reason to complain about trouble and lament about bad fortunes. A happy mental disposition is a great blessing. And such disposition is the reward of those who bless the Lord in sincerity.

B. U.

Olvassuk, tanulmányozzuk a Szentírást

Vasárnapi iskolai lecke. 1972. november 19. A világösszeomlás veszélye. Zsolt. 33:13—17; Ésaías 31: 1—3; er. 21:8—10.

Aranymondatt: Kor. II. 4:18.

Hétfő, nov. 13 — A háborúk hiábavalósága. Kir. II. 14:8—14.

Kedd, nov. 14. A fegyver csődöt mond. Zsolt. 33:13—17.

Szerda, nov. 15. A védelmi szövetség nem biztos menedék. Ésaías 31: 1—3; 8—9.

Csüt., nov. 16. Ellenállás gyakran hiábavaló. Jer. 21: 3—10.

Péntek, nov. 17. Mi a békesség útja? Ésaías 2:3—4.

Szombat, nov. 18. A hívők reménysége. Péter II. 3:8—13.

Vas., nov. 19. Túl a viharon. Jer. 32: 16—25.

Vasárnapi iskolai lecke. 1972. nov. 26. Milyen békét akarunk? Mikeás 4:1—4; Máté 24:6—8; Jakab 4:1—3.

Aranymondatt: Máté 5:9

Hétfő, nov. 20. Béke az utolsó időben. Mikeás 4:1—4.

Kedd, nov. 21. A háborúskodás oka. Jakab 4:1—10.

Szerda, nov. 22. Béke és igazság. Zsolt. 85.

Csüt., nov. 23. A béke ára. Máté 10:34—49.

Péntek, nov. 24. A béke ígérete. Luk. 2:8—14.

Szombat, nov. 25. A krisztusi béke. János 14:25—27.

Vas., nov. 26. A nemzetek bírása. Zsolt. 67.

Fehér és fekete prédikátor egy houstoni (Texas) gyülekezetben

A houstoni South Park Baptist Church (Déli Baptista) meghívta társprédikátornak (egyenlő rangban és egyenlő fizetéssel) George May fekete prédikátort Charles W. McCullough mellé. McCullough 32 évvel ezelőtt találkozott May tv-vel, amikor külföldi misszió szolgálatban volt San Andres Islandon (Karibi-szigetek). May akkor 13 éves volt és Mrs. McCollough otthonában, McCullough gyermekeivel együtt nyert oktatást. Amikor McCullough visszatért az Egyesült Államokba, magával hozta az ifjú Mayt és elintézte, hogy a texasi Wayland College-ban tanuljon. A college elvégzése után May a colombiai International Baptist Seminary-ban tanult és kapott diplomát.

A houstoni South Park Baptist Church a város olyan részén van, ahol feketék és fehérek egyaránt laknak. A városrész néprajzi helyzete

megmutatkozik a gyülekezet összetételében. Fehérek és feketék a gyülekezet tagjai, s hogy mindkét népet kielégítsék lelkiileg és társadalmilag a két lelkész megoldást választottak.

A választás nem ment simán. Amikor évekkal előbb az első néger család csatlakozott a gyülekezethez, több fehér haragosan eltávozott. A mostani prédikátor választáskor is eltávozott néhány haragos fehér tag.

McCullough, a volt misszionárius, fehér társprédikátor megjegyezte: *"Azok a fehér tagok, akik maradtak, örülnek és lelkiileg boldogok. A mi 'integrated' (vegyes) gyülekezetünk mutatja az utat, amerre a krisztusiaknak haladniuk kell."* (BP)

(A faji kérdés nehéz helyzetbe hozza az államférfiakat, a társadalmi élet vezetőit és a keresztyén gyülekezeteket. A krisztusiaknak van megoldásuk a kérdésre. Szerk.)